

چکیده

عنوان: ارائه راهنمای طراحی معماری بخش دوستدار سالمند در بیمارستان‌های ایران

مقدمه: امروزه معماران، پزشکان، پرستاران و روان‌شناسان در مورد بناهای درمانی ساخته شده، به عنوان یک مؤلفه از فرایند درمانی یاد می‌کنند. در این بین، مطالعات به طور خاص، نشان‌دهنده‌ی اثر محیط‌های درمانی بر سلامتی افراد، بهبود روند درمانی و بهبودی بیماران می‌باشد. این مسأله هنگامی که بیماران، مسن و سالخورده باشند، از اهمیت بیشتری برخوردار است. افزایش پیشرونده‌ی جمعیت سالمندان در بسیاری از کشورهای توسعه یافته موجب معطوف شدن توجه به سلامت این گروه سنی شده است. سرعت این تغییرات جمعیت‌شناختی در کشورهای در حال توسعه بیشتر محسوس است. با توجه به نبود الگویی مدون مرتبط با طراحی فضاهای درمانی دوستدار سالمند در ایران، این پژوهش تلاش داشته است با بررسی نمونه‌های مشابه در دنیا و توجه به شرایط داخلی ایران، به راهنمایی مناسب برای طراحی بخش بستری دوستدار سالمند در ایران برسد.

روش پژوهش: این پژوهش در دو مرحله در راستای دستیابی به سه هدف ویژه پژوهش انجام شده است. در مرحله اول، به منظور شناخت استانداردهای طراحی بیمارستان‌های دوستدار سالمند در جهان، استانداردهای معتبر مرور شده است. در مرحله دوم الگوی طراحی بیمارستان دوستدار سالمند در ایران با توجه به نتایج مرحله اول ارائه شده است و سپس اعتبار این الگوی ارائه شده، به روش تحلیل اعتبار محتوایی تعیین اعتبار و قابل استفاده در ایران شده است.

یافته‌ها: نتایج حاصل از پژوهش منجر به چک‌لیستی با ۱۰۱ مورد شد که در ۱۳ بخش دسته‌بندی شده‌اند. این موارد با سه هدف کاهش احتمال زمین خوردن سالمندان، کاهش اثر نامطلوب اختلالات شناختی سالمندان و افزایش آسایش محیطی برای سالمندان شکل گرفته‌اند.

نتیجه‌گیری: چک‌لیست به دست آمده تا حد زیادی به چک‌لیست کشورهای دیگر شباهت داشت. اما نتیجه نهایی متاثر از برخی از تفاوت‌های فرهنگی بود.

کلیدواژه‌ها: بیمارستان دوستدار سالمند، استاندارد معماری، راهنمای طراحی